

4 juni 2023 StraatReünie Cornelis Mertensstraat

Op het gevaar af dat u ons maar saae Pieten vindt: er zit weer een nieuwe StraatReünie aan te komen: de mensen die in de Cornelis Mertensstraat wonen of woonden vragen we om op 4 juni naar het Museum van Zuilen te komen voor het bijwonen van de StraatReünie. U vindt ons aan de Schaverijstraat 13 (op het Werkspoorterrein) een lift is aanwezig. Graag aanmelden via: info@museumvanzuilen.nl met de vermelding Cornelis Mertensstraat, en met hoeveel personen u komt.

Nummer 38 huisveste de familie *De Keijzer*. Een dochter vertelt: 'Mijn vader, had een verhuisbedrijf. 10 mei 1940 stonden mannen voor de deur die in opdracht van het gemeentebestuur de auto kwamen halen. De verhuishwagen van mijn vader werd ingericht als EHBO-wagen. Voor zover mij bekend heeft hij gedurende de gehele oorlog *nooit dienst gedaan*. De auto stond in de garage Raassink aan de Amsterdamsestraatweg en was tegen het einde van de oorlog nog in zeer goede staat. Een paar dagen voor het einde van de oorlog namen de Duitsers de auto mee om de spullen te vervoeren voor de *aftocht*.' Jaren later kreeg J. de Keijzer een vrachtauto – zie foto – toegewezen. Hij moest die zelf gaan halen in Frankrijk. Meer weten? Kom naar de reünie op 4 juni aanstaande.

Aanmeldingen voor De Grote Reünie van 7 januari 2024 stromen nog steeds binnen.

In de vorige Zuilen Nieuwsbode schreven we 'al' 250 aanmeldingen te hebben, dat zijn er inmiddels meer dan 331.

Dus... als u nog 'Zuilen' in uw paspoort of op uw id-kaart heeft staan: wacht niet langer maar geef u op, het wordt echt een mooi Zuilens feestje! Mail naar info@museumvanzuilen.nl en u mist niets!

StraatReünie Patrimoniumstraat: geslaagd.

Als de groep niet zo heel erg groot is dan is het prima te doen om in de museumruimte de presentatie die 'hoort' bij de StraatReünie te houden.

De lezing is nog maar net begonnen maar men zit al op het puntje van de stoel.

Nieuwe aanwinsten

Het blijft ons verbazen, maar nog steeds mogen we ons verheugen op een dagelijkse aanvoer van bijdrages voor de collectie.

Tijdens de StraatReünie van de Patrimoniumstraat vertelde de dochter van de familie Van den Brink dat na de **Watersnoodramp** van 1953 haar ouders twee meisjes in huis hebben genomen. (De ouders van de meisjes werden

door bewoners 'om de hoek' opgevangen.)

Echtpaar Van den Brink voor de woning Patrimoniumstraat 20 in 1985-1990

Bijzonder was ook de pentekening in lijst die we kregen aangeboden. 't dorp Zuilen', een kopergravure van omstreeks 1760, zoals die voorkomt in het boek 'Verheerlijkt Nederland'.

De kopergravure is aan de achterzijde voorzien van een certificaat van echtheid.

Een heel andere aanwinst kregen we van de familie Rozendal. Tijdens hun bezoek schonken zij een fotolijstje met afbeelding. Aan de voorkant een 'meisje met appel' op de achterkant werd een reclame aangebracht door M.A.J. van Bommel (de 'hoffotograaf' van de Demka staalfabriek). Deze achterkant werd bedrukt met naam en adressen van de fotograaf, wat tekeningen van

spelende kinderen, zaiende en ploegende boeren, een duif met de vrede-stak in zijn bek en de tekst: 'Onze wensen voor 1941'. Dat alles gedrukt met oranje inkt, een mooie vorm van vertrouwen in de toekomst!

De achterkant van het lijstje die het zo mooi maakt.

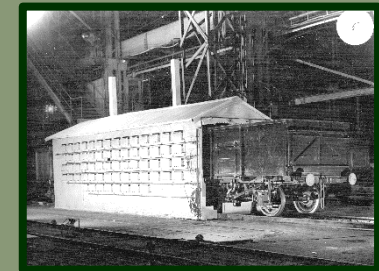
Wie al eens het Museum van Zuilen bezocht herinnert zich waarschijnlijk nog wel de poppen die onze grote Zuilense Kunstenaar Cees Achterberg maakte: Burgemeester Norbruis, Pastoor van Albach, Michel Stolker, Jan van Zwet, en Cees zelf. Dat de kunstenaar ook goed is in tekenen wisten we wel. Onlangs bracht een mevrouw één van de tekeningen die zij van Cees had gekocht. We kregen hem voor de collectie. Prachtig staaltje van tekenen op niveau.

Zoomt u eens in op dit plaatje, en verbaas u over de complexiteit van deze tekening.

En zo gaat het dus maar door: steeds weer verrassende stukken worden aangeboden: woensdagmorgen 24 mei stapte een man naar binnen met een doos vol foto's van Werkspoor. Daar hebben we ondertussen meer dan 2500 stuks van. Maar de 65 die we van hem kregen hadden we nog niet en waren een prachtige aanvulling op ons verhaal over de fabriek.

Zo wisten we wel dat bij Werkspoor een periode is geweest dat er ieder uur(!) een **kolenwagen** werd gefabriceerd. Maar dat die dan geveerd waren en de verf ook zo snel mogelijk moest drogen realiseer je je dan niet. Nu kregen we een serie van vier foto's van de speciale droogkamer.

De droogkamer mét kolenwagen.

Dat we nog iedere dag leren bleek ook uit het verhaal dat de schenker vertelde bij een serie foto's van een **Duitse** autotransportwagens. Wat doet die dan in de collectie van originele archief-foto's van Werkspoor?

Het blijkt dat de DAF-fabrieken een personenauto gingen bouwen – met het 'pietere pookje' weet u wel? – die vervoerd moesten worden naar de verschillende dealers in het land.

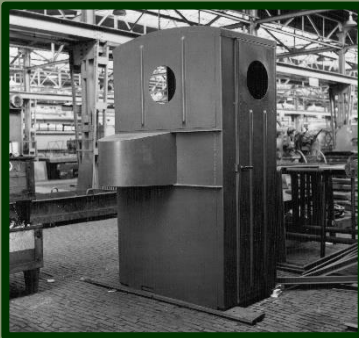
Werkspoor heeft een Duitse autotransportwagen onder de loep genomen (onder de lens eerlijk gezegd) en deze wagen vervolgens nagebouwd. **Vijftien** van dit type wagens bouwde Werkspoor. Er

staat ook al jaren zo'n wagen in miniatuur op onze Werkspoor-tafel. (Nu nog gevuld met **Volkswagens**, maar daar komt nu natuurlijk verandering in: we gaan op zoek naar de Daf 33 in schaal HO.)

De Duitse autotransportwagen op het terrein van Werkspoor.

Bij de 65 foto's zaten er ook drie waarvan niet direct duidelijk was wat er in beeld gebracht werd. Een van de drie foto's plaatsen we op de **Facebook-pagina** van het Museum van Zuilen (U weet toch dat we daar ook vrij actief zijn?). Binnen een uur kwam het antwoord: 'Dit is een zogenoemd remmershuisje, dat op goederenwagens werd geplaatst en waar de remmen bediend konden worden.'

Een van de drie foto's van het remmershuisje.

En had ik al verteld van die man die binnenstapte met in een plastic tasje zijn sportshirt van **HMS** (en Holland, maar dat vermelden we natuurlijk niet, dat is geen Zuilense club.)

Het HMS-shirt dat we kregen.

Donderdagmorgen bracht een bezoeker een **typemachine** uit de kantoren van Werkspoor afkomstig. Een enorm gevaarte, maar nog prima intact. Ook weer leuk voor de collectie.

Net als de uitbreiding die we vrijdag kregen van de zoon van een 'Demkaan' (voor de jongere onder u, zo werden de medewerkers van de Demka staalfabrieken genoemd) maar liefst 37 stuks **vormers-gereedschap**. Hebben we er honderden van, maar ook nu zaten er stukken bij die nog niet in de collectie voorkwamen.

Zo zien 37 stukken vormers-gereedschap er dus uit.

Even later (diezelfde vrijdagmorgen dus) stapte een meneer het museum binnen en bracht 10 foto's van **bussen** die bij Werkspoor werden gebouwd. Zo krijgt u een beetje beeld van de zich gestaag uitbreidende collectie.

En dan ontbreekt eigenlijk nog wat we via **internet** toegestuurd krijgen. Ook daarvan heb ik een mooi voorbeeld. Het verhaal neem ik voor deze keer even letterlijk over:

'8 januari 1962 is een datum die in de Nederlandse geschiedenis een hoofdrol heeft. Het is de datum waarop de grootste treinramp uit de NS geschiedenis plaatsvond: Bij Harmelen vele doden en nog meer gewonden.

*Ook bij ons thuis, de fam. Kok, is deze datum altijd bijgebleven. Op diezelfde dag kreeg onze vader Arie Kok, werkzaam op de DEMKA een bedrijfsongeval. Hij was werkzaam als 1e panneman. Een stuk staal viel van de kraan en **verbrijzelde** zijn voet. Deels gered door veiligheidsschoenen. Hij werd naar het SAZU (Stads en Academisch Ziekenhuis Utrecht) locatie: Catharijnesingel, overgebracht. Maar door de grote toestroom van gewonden van de treinramp waren ze hem "vergeten", of het was zo druk, dat er keuzes gemaakt moesten worden.*

*Onze vader werd pas laat die ochtend geholpen. Door het lange wachten waren een aantal botten in zijn voet weer aan elkaar gegroeid. Om zijn voet weer in een goede vorm te krijgen, moesten die aan elkaar gegroeide breuken **opnieuw gebroken** worden. De naam van de arts die dat deed weten we nog: prof Nuboer.*

Onze vader moest enkele weken in het SAZU blijven, op van die grote verpleegzalen. 40 patiënten in 4 rijen van 10. Hoezo privacy!

*Arie heeft wel weer aardig kunnen lopen, maar met zijn **voet** is het nooit meer helemaal goed gekomen.*

Na de DEMKA sanering is hij gaan werken bij de USLO. Misschien dat Zuilenaren hem wel tegenkwamen op sportpark Hoge Weide of Terweide.

Theo Kok en An Ditters-Kok'

En bij dit verhaal kregen we ook een afbeelding van zijn identiteitskaart.

Uit deze **opsomming** blijkt hopelijk al een beetje dat we met onze uitspraak: 'We krijgen er iedere dag wel weer dingen bij', niet overdrijven. Dan is het volgende verhaal ook leuk:

Enige maanden geleden kwam 'iemand' van RTV-Utrecht programma 'U in de wijk Zuilen' op bezoek.

Op zijn vraag van 'Hoe komen jullie aan al dat materiaal', was mijn antwoord: 'Wij krijgen al vijftien jaar vrijwel dagelijks nieuwe (oude) dingen'.

Maar ik zag aan zijn ogen dat ie het niet geloofde. Hij vroeg dan ook onmiddellijk: 'En wat krijg je vandaag dan?' Maar dat weten we bijna nooit, het is meestal een verrassing (tenzij iemand tevoren belde en toezegd 'dan en dan' iets te komen brengen.)

Hij zei welliswaar nog steeds niet dat hij het niet geloofde, maar aan zijn ogen was het ongelooft duidelijk te herkennen.

Maar... precies op het moment dat er een min of meer **pijnlijke stilte** viel, werd op de deur van het museum geklopt.

Naar binnen stapte toen de **stagebegeleider**, die kwam kijken naar de jongeman die voor zijn stage werkzaamheden in het museum kwam doen.

In zijn handen had hij een plastic tasje. De stagebegeleider vertelde dat hij tijdens het intake-gesprek enkele maanden eerder, had gezien dat we door middel van een bescheiden tentoonstelling aandacht schonken aan het 100-jarig bestaan van de **voetbalvereniging HMS**. Hij hield vervolgens het tasje omhoog en zei: 'Dit zijn de **voetbalschoenen** van mijn vader. Die voetbalde bij HMS, willen jullie die hebben voor de collectie?'

Even was het stil, de verbazing van het moment. Vervolgens kwam de uitspraak van de RTV-man: 'Dit gaan we filmen, dit is wel heel **bijzonder**.'

Een en ander heeft ertoe geleid dat inmiddels al vele tientallen filmpjes zijn opgenomen van bijzondere stukken die we in de loop van de jaren in ontvangst mochten nemen.

Vrijwel wekelijks in de uitzending van **U in de wijk Zuilen** worden ze uitgezonden. De eerste paar uitzendingen zijn al geweest maar er komen er dus met grote regelmaat nieuwe bij.

In de vorige **Zuilense Nieuwsbode** hebben we al aangegeven dat u deze filmpjes allemaal terug kunt kijken via **YouTube**. Als u zoekt naar U in de Wijk Zuilen vindt u ze vanzelf.

De voetbalschoenen zijn niet zó bijzonder, de gevolgen van het krijgen wel!

Ze komen er aan

Dat schreven we in de vorige **Zuilense Nieuwsbode**. De stoeptegels met een qr-code om een stukje geschiedenis van de (uw) straat te kunnen lezen.

En het klopt dus ook: in verschillende straten zijn de eerste 70 tegels al gelegd.

Ze werden onder andere gesignaleerd in de Jacob van Campenstraat, de Sweder van Zuylenweg, Jan van der Doesstraat, Van Egmontkade, Franklinstraat, Marconistraat, De Lessepsstraat. Alle andere Zuilense (!) straten zullen volgen. Straks kunt u wandelend door Zuilen de geschiedenis van de straat waar u doorheen loopt (of woont natuurlijk) eenvoudig met de telefoon inlezen.

Dank u wel

Het lijkt me duidelijk dat een woord van dank aan al deze gevers hier wel op zijn plaatst is: Hartelijk dank! **U geeft duidelijk om het Museum van Zuilen** en laat dat door uw schenkingen ook duidelijk blijken.

Mocht u, beste lezer, nu zeggen: 'Jammer dat ik niet ook iets heb voor de collectie van het museum', troost u zich dan alstublieft met de gedachte dat er nog vele andere **mogelijkheden** zijn om het Museum van Zuilen te steunen en 'in de lucht te houden'.

Dat doet u al door gewoon 'wat geld' over te maken op de rekening van het museum: ons rekeningnummer is: NL84 INGB 00042830 95 ten name van Stichting Museum van Zuilen.

Eenmalig, een klein bedrag? We kijken ernaar uit. (Maar u mag natuurlijk net zoveel overmaken als u wilt!!)